1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 55.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.85, buiten Assen franco per post *f* 2,00.

WOENSDAG 11 JULIJ.

De prijs der Advertentien is van tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen, Gelet hebbende op art. 65 der keur op het voorkomen en blusschen van brand, vastgesteld door den Raad dezer Gemeente, bij besluiten van 12 Maart en 5 Mei 1841, no's. 24 en 37, doen te weten, dat de navolgende spuitgasten zullen behooren te worden vervangen, als:

1o. *Wegens overlijden:*

Harm van Egmond, Roelof Kuntzel, Harko Andreæ.

2o. *Wegens vertrek uit de Gemeente en uit de kom derzelve:*

Dirk van den Tempel, Pieter Molanus, Jan Hulst, Andries Hendriks Bosma, Lute Blomsma, Jan Overman, Johan Wilhelm Tewes, Jan Bos, Klaas Jans Prakken, W. G. Steenmeijer, Barend Meijer, Jan Gratama, Derk Huizingh, Albert Hengstman, Gerhardus Meuge, Petrus Albertus Heida, Jan Alfing, Jan ten Brink, Hendrik Reinders, Jan Werkman, Willem Wessemius, Jan Eissen.

3o. *Wegens volbragten vijf en veertigjarigen ouderdom:*

Jacob Meerman, Klaas Pruim, Reinder Dieters, Jan Buning, Johannes Henderikus de Grijs, Arend Arends, Harm Dekker.

4o. *Wegens voorwaardelijke vrijstelling:*

J. L. Schenkel, als benoemd tot onderwijzer, J. Benink, als benoemd tot politiebediende, O. Koster en A. Steen, als beide benoemd tot nachtwacht.

5o. *Wegens finale vrijstelling:*

Noach van der Wijk, behebt met eene zwakke borst; Azing Venema, als ziek zijnde, Jannes Steen, verminkt.

ASSEN, 3 Julij 1855.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secrétaris, KIJMMELL.

De ondergeteekende BETAALMEESTER in het Arrondissement Assen, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat door zijne Excellentie den Minister van Financien hem is toegestaan om zich van af den 10den tot en met den 19den dezer maand van zijne standplaats te mogen verwijderen, en om zijne ambtsbezigheden te doen waarnemen door zijnen boekhouder den heer *Albert Mennega*.

ASSEN, den 9 Julij 1855.

H. J. OOSTING.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

10 JULIJ.

De Fransche Wetgevende Magt heeft de leening van 750 millioen francs met *eenparige* stemmen goedgekeurd, en de heer de Morny, die het goedkeurend rapport, door de commissie dienaangaande uitgebragt, voorlas, gaf zijne hoop te kennen, dat de natie *duizend* millioen francs *meer* zou aanbieden.

Welligt is hij er vrij zeker van, want als de Fransche geestelijkheid, evenals bij de vorige leening, haar invloed op de burgerij wil gebruiken, om de inteekenings-lijsten te vullen, dan is er geen twijfel aan, of er wordt nog eens tweeduizend millioen francs *tot handhaving van Frankrijks militaire eer* aangeboden. Daarvoor toch wordt het geld gegeven en niet tot *bewaring van het Europeesch evenwigt*, 't welk voor de meeste Franschen en voor wie niet al op het groote wereldrond, een politiek raadsel is. De ligting van 140.000 man, het gedeelte, dat Frankrijk van de opbrengst der spoorwegen voor de schatkist vraagt, de verhooging van de belasting op de sterke dranken en die op de indirecte belastingen — alles, alles wordt hoogstwaarschijnlijk goedgekeurd, want zeggen de vrienden van de Napoleons, van het keizerrijk, van Frankrijks krijgsroem: „de zaak is meer dan *financieel* — zij is de zaak der *eer* — zij is die der Regering, die haar ondersteunt — huldigt onze Staatkunde."

Toen eene commissie uit de Wetgevende Magt den Keizer de aanneming der leeningswet boodschapte, antwoordde hij: „met de geestdrift en de vaderlandsliefde des volks, zullen wij alle moeijelijkheden te boven komen en een eervollen vrede verwerven."

De Parijsche beurs was, na de goedkeuring der leening, *willig*, en de straks belaste spoorwegplaatsen deden de actien rijzen!

Onze tijd blijft zich steeds gelijk in het voortbrengen van vreemde dingen. Leeningen, tot stijving der oorlogskas, drijven de beurs in de hoogte, en de waarde van iets, dat op 't onverwachts wordt belast, stijgt in prijs!

Als echter vóór October de vrede mogt worden geteekend, dan zal de leening van 750 millioen niet worden uitgeschreven. 't Is zeer onwaarschijnlijk, doch niet onmogelijk.

Engeland leverde in de jongste dagen weinig nieuws. De doode Raglan oogst nog veel eer, en ieder haast zich, om een steen aan te dragen voor den tempel zijns roems. Zijne weduwe en zoon ontvangen eene hulde der Natie in *klinkende* specie, zooals dat Engelsche gewoonte is. Terwijl men zoo ijverig bezig is, om de deugden en militaire bekwaamheden van den overledene in 't helderste licht te plaatsen, tracht men gelijkelijk Pélissier een weinig op den achtergrond te schuiven. Men zegt althans, dat de Engelsche bevelhebber tegen den aanval op den Malakofftoren heeft geprotesteerd. Hij voorzag eene nederlaag. De Engelsche bladen, wier hoofddeugd niet is: *voorzigtigheid in het oordeelen*, nemen deze bijzonderheid gretig op, om menig hard woord te zeggen over Pélissier's vermetelheid, en zij doen dat te eerder, wijl van lieverlede van 't geen in de Krim geschiedt en den geälliëerden tot eer en roem verstrekt, de grootste helft aan Frankrijk werd geschonken.

Hoe 't zij — Pélissier handelt nu voorzigtiger, en dat wettigt wel eenigzins het vermoeden, dat deze krijgsman, die in Algiers zei: „ik kom, zie en overwin!" tot den Malakofftoren te haastig kwam, te oppervlakkig zag, en — dus geslagen werd.

Hij heeft eene les gehad, die hemzelven en anderen te stade komt. Ongelukkig is het echter, dat duizenden haar met hun bloed moesten betalen.

Wanneer de tweede aanval, die door de verovering van den Malakofftoren, de dag van 18 Junij moet wreken, zal plaats hebben, is nog onbekend. De jongste dépêche van Pélissier, gedagteekend 5 Julij, zegt, dat *alles goed gaat*, 't welk beteekenen *zal:* „wij maken alles gereed, om gelukkiger te zijn, dan de eerste keer."

De tijd zal leeren of zijne verwachting gegrond is.

De Keizer van Rusland is zeer tevreden over zijne krijgsmagt in de Krim en over hare bevelhebbers.

In een brief aan Gortschakoff geeft hij daarvan getuigenis, terwijl hij des Prinsen naam aan een regiment jagers geeft en Osten-Sacken hoogen lof toezwaait. „De verdediging van Sebastopol — zegt de Keizer — is zonder voorbeeld, in de jaarboeken der oorlogen." Gortschakoff bragt 's Keizers tevredenheid ter kennis van zijne troepen en voegde er bij: „de tijd nadert dat onze vijand, als stof van onzen bodem, zal worden gevaagd." Tusschen hem en Pélissier bestaat alzoo wel verschil van opinie!

Keizer Alexander II werkt, in weerwil van zijn niet sterk ligchaamsgestel, dag en nacht. Hij blijft steeds getrouw aan de politiek zijns vaders, en dit geeft weinig hoop op een vrede, zooals het Westen dien alleen wil teekenen.

Uit Turkije weinig nieuws. Wat de echt Muzelmansche bevolking nu wel zegt of denkt van de zaken, die daar gebeuren, wordt nooit besproken. De Sultan, de zieke man, over wien zooveel doctors gaan, heeft maar één tijdverdrijf, en dat is: „kibbelen met zijne Ministers, hen ontslaan, hen terugroepen of anderen te benoemen, voor, om een spreekwoord te gebruiken, een „blaauwen maandag." Overigens is zijne schatkist ledig en de ambtenaren trachten zich dus zelve te betalen, niet altijd tot genoegen en gewis zelden tot voordeel der goede Turksche gemeeente.

De Sultan tracht nu 125 millioen te leenen van wie het maar geven wil, onder de waarborgen van Engeland en Frankrijk. Deze zullen die som beheeren en voor de intresten zorgen, dat is: zij zullen zich in Turkije waarde verschaffen, tot betaling der rente. Ook zal deze som alleen gebruikt worden tot goedmaking van den oorlog. Een en ander is niet vleijend voor de Groot-Heerlijke administratie, maar de Sultan went al aan zoodanige vriendschapsbewijzen. Zij komen uit een goed hart en dan moet men zoo naauw niet zien!

Op het diplomatiek terrein is thans nog al leven.

Keizer Napoleon heeft in de Troonrede en ook in een artikel in den *Moniteur* geplaatst, vrij duidelijk gezegd: „Oostenrijk laat zich wachten in de vervulling zijner pligten, want het oogenblik is gekomen, waarop het met ons strijden moet."

Keizer Frans Jozeff zegt of denkt: „ik *deed* wat ik verpligt was. Het tractaat van 2 December eischt niet van mij, om verder te gaan," en hij zendt ongeveer 20.000 man naar huis, terwijl hij bij Pruissen aanklopt, om meê te betalen in de oorlogskosten, door hem tot bezetting der Vorstendommen gemaakt. Hij vraagt tevens van den Duitschen Bond, eene goedkeuring van zijne handelingen, hetwelk zijne hoop op eene geldelijke tegemoetkoming zeer zou versterken.

Pruissen zegt: „gij hebt gedaan wat goed was in uwe oogen, zonder mij, ja, gij hebt het getracht te doen *ten koste van mij*. In 't afgeloopen jaar toch heette het: „Oostenrijk alleen vertegenwoordigt met waardigheid en kracht de belangen van Duitschland! Duitschland was wijzer, en nu moet gij alleen het gelag betalen. Dat is billijk."

Het Westen hoort die redeneringen, besprak afzonderlijk de zaak met Oostenrijk, ontving hartelijke betuigingen van vriendschap en welligt beloften voor de toekomst, natuurlijk onder deze en gene voorwaarden — en Engeland en Frankrijk en Oostenrijk zijn met elkanderen *vrij wel*, en Rusland en Oostenrijk en Pruissen zijn met elkanderen misschien *zeer goed* tevreden.

Dat is het gansch vermakelijk politiek knibbelspel, door de Europeesche diplomatie gespeeld, terwijl de arme soldaten in de Krim het leven of armen en beenen verliezen.

In Spanje was weder groote verandering van tooneel, en de plaatsen der handeling *Madrid* en *Barcelona*. Laatstgenoemde stad geraakte in oproer en het volk werd er meester. Het had tot leus: „verhooging van arbeidsloon!" en om dat te eerder te verkrijgen, vermoordde het een paar zeer achtenswaardige fabrijkanten. 't Onmiddelijk gevolg van dat tumult was natuurlijk, dat alle fabrijken en werkplaatsen werden gesloten en de handel in een oogenblik stil stond! Ook riep de menigte: „leve Espartero!" Men zegt, dat Espartero dan ook *daar* verscheen en het oproer stilde, doch dienaangaande zijn de berigten nog tamelijk onzeker. Ook verhaalt men, dat de eigenlijke aanleiding van die verschrikkelijke beweging was, het wegnemen, op *hoog bevel*, van een vaandel van de arbeidende klasse.

Te Madrid was het tooneel der handeling stiller maar toch zeer ernstig. Espartero vroeg op 't onverwachtst zijn ontslag. Hij zeide tegen de Koningin: „Ik heb, op de roepstem des volks, het zwaard getrokken voor zijne regten. Gij hebt mij tot kabinets-president benoemd. Ik nam dat aan, tot dat de Cortes zouden vergaderd zijn. Toen vroeg ik mijn ontslag. Gij verzocht mij te blijven. Ik deed het, tot dat de constitutie gereed zou zijn. Deze is nu goedgekeurd. Ontsla mij nu. Dat is de *grootste weldaad*, die ge mij kunt bewijzen.'

De Koningin schrikte, en verzocht hem dringend om het roer van staat te blijven besturen. Vergeefs. Toen droeg zij O'Donnell, welligt haar trouwste staatsman, op, om alles aan te wenden, opdat Espartero zijn verzoek om ontslag introk. 't Gelukte, en Espartero heeft nu dadelijk werk om oproeren te stillen.

Men verdiept zich in gissingen over de redenen, die den Hertog der Overwinning konden nopen om zoo in ééns, en zonder dat iemand iets van zijn voornemen wist, zijne hooge betrekking te verlaten. Is het ook eene politieke kunstgreep om nog *meer* te worden dan hij reeds *is*? Wilde hij ook weten, hoeveel prijs men nog stelde op zijn beheer? Welligt dat de tijd dit ontsluijert. Zeker is het, dat er groote eerzucht moet wonen in 't hart diens mans, als hij nog hooger wenscht te stijgen in aanzien en magt — groote liefde om te regeren, om te gebieden over een volk als het Spaansche, dat thans zoo weinig genegenheid toont om *geregeerd te worden*, en dat geen penning over heeft, om in de kosten zijner eigene staatshuishouding te voorzien. Er zijn dan ook die verzekeren, dat Espartero het bestuur inderdaad moede is, en dat hij, na zooveel inspanning, ondank en verdriet, naar rust haakt. Die zou hij hebben willen genieten in het schoone Brussel.

11 JULIJ.

Van de Krim geen nader nieuws, als alleen dat, volgens een telegrafisch berigt, tegen 10 dezer een nieuwe storm op Sebastopol werd te gemoet gezien. De ondervinding heeft echter geleerd, wat men te denken heeft van die te voren aangekondigde aanvallen.

Van Kars in Azie wordt gemeld, dat eene demonstratie der Russen was teruggeslagen, die op Agtsch-Kaleh waren teruggetrokken. Men zou hieruit afleiden, dat het Russische leger daar nog niet zulk een beslist overwigt over het Turksche heeft als vroegere berigten ons hebben doen gelooven; wij zullen echter wel doen, nadere tijdingen daaromtrent af te wachten.

Nog drie Jobstijdingen voor Rusland bragt de post, die wij aan onze lezers zullen mededeelen.

De eerste is, dat, volgens particuliere brieven, te Moskau verscheidene personen in hechtenis zouden zijn genomen, en dat men dien maatregel aan de ontdekking van eene zamenzwering toeschreef.

De tweede is, dat onder de linietroepen, in- en op de grenzen van Siberie geplaatst, zich eene zeer ernstige insubordinatie heeft geopenbaard, tengevolge waarvan eenige officieren tot gemeene soldaten zijn gedegradeerd geworden.

De derde is, dat de Russische versterkings-troepen, op marsch naar de Krim, tegenbevel zouden hebben ontvangen, daar de Russische Regering, uit gebrek aan levensmiddelen, geene meerdere troepen in het schiereiland durfde opeen te hoopen.

Ruslands magt is voornamelijk daarop gegrondvest, niet alleen dat zijne ontzagchelijke krachten aan één wil onderworpen zijn en door ééne hand worden bestuurd, maar ook dat deze krachten zich gewillig aan dien eenen wil onderwerpen en met geestdrift doen hetgeen deze beveelt.

Men beseft dus gemakkelijk, welk een ramp het voor den Czaar zou zijn, zoo hij niet meer op de onverdeelde gehechtheid van al zijne onderdanen kan rekenen, en een gedeelte van zijne troepen moet bezigen, om binnenlands orde te houden, en nog meer, zoo zich in zijn leger ongehoorzaamheid openbaart. Het Russische Rijk, het grootste van alle Rijken, bestaat uit zoovele verschillende volken en landen, die elkander geheel vreemd zijn, dat ontstaat ergens eene belangrijke scheur in het kolossale en door kunstmiddelen slechts te zamen gehoudene gebouw, deze spoedig door meerdere scheuren en welligt door geheele instorting kan gevolgd worden.

Bevestigt het zich, dat de Russen in de Krim reeds nu gebrek aan levensmiddelen krijgen of wel daarvoor vrees koesteren, dan hebben de geälliëerden een bondgenoot gevonden, die hen de expeditie naar de Azofzee heeft verschaft en die gaande weg krachtiger hulp zal verleenen, naarmate de aanwezige voorraad-schuren ledig raken, terwijl de aanvoer voor het Russische leger in de Krim thans slechts over land en grootendeels alleen langs Perekop kan geschieden, waar in den zomer door groote droogte en in den winter door regen en sneeuw de wegen dikwijls onbegaanbaar zijn. Verbeeld u, hoe moeijelijk de transportdienst voor Rusland is. De mondvoorraad en kleeding voor 180.000 à 200.000 man, de haver en het hooi voor 40.000 à 50.000 paarden, de krijgs-ammunitie, alles moet per as over zeer groote afstanden worden aangevoerd — of door menschen gedragen, ja lezer, gedragen. Voor het vervoer van kanonskogels en bommen o. a. wordt soms een geheel bataillon gecommandeerd; ieder soldaat krijgt twee kogels of twee bommen te dragen en deze moet hij dan van de eene plaats naar de andere brengen, dikwijls op afstanden van vijftig en meer uren.

Met weemoed denken wij aan de dappere verdedigers van Sebastopol, zoo ook het gebrek als vijand tegen hen optreedt.

Het volgende wordt door particuliere brieven medegedeeld:

„Terwijl de Franschen, van den eersten dag na het bezetten van Kertch door de krijgsbenden der verbondene mogendheden, al hunne benoodigdheden in klinkende munt betaalden, en ook voor de veiligheid der ingezetenen zooveel mogelijk waakten, pleegden de Engelschen de schandelijkste euveldaden jegens personen en bezittingen in de stad. Inmiddels hielden de Turken in den omtrek als eene wilde horde huis; zij plunderden de buitenverblijven, mishandelden de bewoners, misbruikten de meisjes en vrouwen. Men zag de Engelsche zeesoldaten en matrozen, pianofortes en ander huisraad vernielen of wegvoeren, winkels plunderen, ook kerken niet verschoonen, uit welke zelfs officieren met de brandende cigaar in den mond, heilige beelden en andere kostbare voorwerpen mede sleepten. De Engelsche matrozen, die meest allen in staat van dronkenschap verkeerden, mishandelden vrouwen en meisjes, en wee den ongelukkigen huisvader, die zich voor de zijnen wilde te weer stellen! Verscheidene vrouwen werden door hen aan boord der schepen gesleept en de woning van den gouverneur werd in een bordeel herschapen. Eene minne met haren zuigeling aan de borst werd door de matrozen weggevoerd; de schrik beroofde de moeder van het verstand. De Turken, die in geringen

[illegible] de stad bezochten, hielden zich ruimschoots schadeloos door de schandelijke buitensporigheden in de nabuurschap, waar zij even als te Jenikale, vereenigd met Tartaren op echt kanibaalsche wijze te werk gingen. Aan een meisje, hetwelk de ouders voor hare oogen zag vermoorden, omdat deze de onschuld van hun kind wilden verdedigen, gelukte het aan de klaauwen der woestaards te ontkomen. De echtgenoote van den Griekschen geestelijke, de dochters van den koopman Beliajeff, de zusters van den schoolmeester Koltschan en vele anderen werden de slagtoffers van hun brutaal geweld. Overigens werden onderscheidene moorden gepleegd, enz."

Wie, die dit leest, kan zich verbeelden, dat zoo iets in de zoo hoog beschaafde 19e eeuw is geschied, en door volken, waarvan een zich den titel van eene der twee beschaafdste natien der wereld aanmatigt? Wie zou niet wanen, onder barbaren verplaatst en eenige eeuwen teruggevoerd te zijn? In 1848 en 1849 noemden sommige lofredenaars van deze eeuw het schier ondenkbaar, dat in Europa een algemeene en belangrijke oorlog ontstond, en dat, zoo dezelve ontstond, de volken te verlicht en te beschaafd waren, om alsdan de tooneelen te herhalen die vroegere oorlogen zoo berucht hebben gemaakt. Dat deze lofredenaars naar Sebastopol, Kertch, Jenikale, Taganrog, Mariopol etc. gaan! bij het zien sneuvelen en verminken op een dag van 10.000 kloeke mannen, bij het aanschouwen van geplunderde en verbrande steden, van vermoorde menschen en geschondene vrouwen, bij het hooren der wanhoopskreten van weduwen en weezen, van onteerde vrouwen en dochters en van tot den bedelstaf gebragte mannen, zullen hunne illusien wel in rook opgaan. Dat ook zij derwaarts gaan, die stellen, dat, terwijl God het menschelijk geslacht opvoedt, het menschdom met de jaren ook toeneemt in kennis, deugd en godsdienst, en dat wij thans den mannelijken leeftijd bereikt hebben, waarin wij met volle bewustheid en volle kracht handelen. Hoe zullen deze de gruwelen van Kertch uitleggen, hoedanige in lange jaren niet zijn gepleegd? Of is dit misschien een jongensstreek, waaraan de jongeling geworden man zich heeft schuldig gemaakt? Neen, het menschdom moge over het geheel toenemen in kennis en wetenschap, in deugd en godsvrucht kan men geene geregelde toeneming stellen. De drijfveeren tot het goede zoowel als het kwade bij enkele menschen en geheele volken zijn de driften en hartstogten, die nooit geheel en al uitgedoofd worden. Kennis en wetenschap zijn zoowel aan de booze als aan de goede driften en hartstogten dienstbaar, maar deugd en godsvrucht versterken en vermeerderen de goede en verzwakken en verminderen de slechte: deugd en godsvrucht nu zijn niet blijvend, zooals kennis en wetenschap, maar de godvruchtige kan terugvallen en ook weder geheel en al tot ondeugd vervallen, zoodat het laatste van dien man nog veel erger wordt dan het eerste; zoo ook met de volken. De kennis van den vader komt den zoon te stade, maar de godsvrucht van den vader dient voor hem alleen en de zoon moet op zich zelf ook weder zich keeren van het slechte tot het goede.

Bij nadere telling heeft Pélissier bevonden, dat het verlies der Franschen op 18 Junij 7200 man bedroeg, die buiten gevecht zijn gesteld.

Bij de beraadslaging in het Fransche Wetgevende Ligchaam over het ontwerp van wet op de ligting van 140.000 man, welks aanneming wij gemeld hebben, hebben slechts twee redenaars het woord gevoerd; een van hen was de Montalambert; zijn naam alleen was reeds genoeg om de aandacht te boeijen, maar de inhoud zijner rede deed dit nog meer. Hij begon met te zeggen, dat hij de zaak in haren oorsprong zou nagaan, en daarbij geheel vrij en gemoedelijk, zonder geest van oppositie, zijne denkbeelden uiteen zetten, en dat hij den voorzitter verzocht hem te waarschuwen, indien hij te ver mogt gaan. Bij het onderzoek der staatkundige kwestie weidde de redenaar uit in lof over de regering, dat zij het welzijn der Fransche soldaten verzekerd heeft, doch laakte min of meer zoo al niet het beleid van den oorlog, dan toch den oorlog zelven. Was hij onvermijdelijk? Kon te Weenen de vrede niet geteekend worden? vroeg de Montalambert. Hij verklaarde echter, dat hij *voor* de wet zou stemmen en verzocht al zijne vrienden dit voorbeeld te volgen. Hij verzekerde dat hij ten allen tijde, zoowel uit een godsdienstig oogpunt als uit een geest van nationaliteit, vijandig gezind was tegen Rusland, welks aanwas en ontwikkeling hij met leede oogen zag, en dat hij een groot voorstander was van de Engelsche alliantie. Hij voegde er echter bij, dat 's Keizers troonrede scheen aan te kondigen, dat een nieuwe wind in de zeilen der geällieerden ging blazen; dat het verbond met Oostenrijk opgegeven scheen; dat er volgens hem groot gevaar in was gelegen, het land in een oorlog met Oostenrijk gewikkeld te zien; dat Oostenrijk eene verstandige, behoudende Mogendheid was, en dat hij het zou betreuren indien men niet met haar in goede verstandhouding bleef; dat de Oostenrijksche voorstellen aannemelijk waren; dat hij voorzag, dat de oorlog zeer spoedig een revolutionnairen keer zou nemen, en dat hij (spreker) met smart zou zien dien oorlog der omwentelingen tegen de troonen, oorlogen door Engeland vaak aangekweekt en beschermd enz. enz.

Hoewel hetgeen de beroemde redenaar sprak, ons zeer gematigd voorkomt, haalde hij zich daardoor eene berisping van den voorzitter en de verontwaardiging van den heer Baroche op den hals.

Zoo ver is het gekomen met de vrijheid van spreken in de Fransche Wetgevende vergadering!

Voor eenige dagen hebben wij gemeld, dat wèlonderrigte lieden verzekerden, dat de Keizerin der Franschen zich in belangwekkende omstandigheden bevond; thans deelen dezelfde wèlonderrigte lieden mede, dat een beroemd Engelsch geneeskundige, expres tot onderzoek ontboden, den Keizer vooralsnog géén hoop op een erfgenaam of erfgename heeft kunnen geven.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

EERSTE KAMER DER STATEN GEN.

Zitting van 6 Julij. Heden zijn achtereenvolgens in behandeling genomen de navolgende wets-ontwerpen: 1o. dat tot vaststelling der raming van uitgaven wegens verstrekkingen door het Departement van Marine, dienst 1855; 2o. dat tot vaststelling der raming van uitgaven wegens verstrekkingen voor het Departement van Oorlog dienst 1855; 3o. dat houdende uitzondering op de artt. 523, 526 en 549 van het Burgerlijk Wetboek ten opzigte van vermiste personen bij scheepsrampen, en 4o. dat houdende bepalingen betrekkelijk het vervoer van buskruid, oorlogsbehoeften en brandstoffen. Al die wets-ontwerpen werden met algemeene stemmen aangenomen.

Zitting van 7 Julij. Heden zijn behandeld de navolgende wets-ontwerpen: *a.* dat tot regeling der provinciale en gemeentelijke indeeling van het Haarlemmermeer, dat aangenomen werd met 30 stemmen tegen éene, die van den heer *van der Oudermeulen*, *b.* dat tot amortisatie en inkoop van rentegevende nationale schuld; *c.* dat tot verhooging der bij de wet van den 22 April 1855 toegestane som tot amortisatie van nationale schuld; *d.* dat tot wijziging der wet van den 28 Augustus 1851 (St.bl. no. 128), regelende de bevordering, het ontslag en het op pensioen stellen der officieren bij de zeemagt, — die achtereenvolgens met algemeene stemmen werden aangenomen; *e.* dat tot wijziging der wetten van den 28 Augustus 1851 (St.bl, no. 129) en van den 9 December 1851 (St.bl. no. 131), regelende de pensioenen bij de zeemagt, dat met 24 tegen 7 stemmen verworpen werd; *f.* dat tot wijziging der wet van den 28 Augustus 1851 (St.bl. no. 126), regelende de bevordering, het ontslag en het op pensioen stellen der officieren bij de landmagt, dat met algemeene stemmen aangenomen werd; *g.* dat tot wijziging der wet van den 28 Augustus 1851, (St.bl. no. 127), regelende de pensioenen bij de landmagt, dat met 24 tegen 7 stemmen werd verworpen; *h.* dat tot wijziging van Hoofdstuk X der Staatsbegrooting van 1854, dat met algemeene stemmen werd aangenomen; *i.* die tot vereeniging der gemeenten Nieuw Helvoet en Oude en Nieuwe Struiten, welke werd aangenomen; *k.* het wetsontwerp tot verhooging van Hoofdstuk V der Staatsbegrooting, hetwelk met algemeene stemmen werd aangenomen.

Zitting van 9 Julij. Het wetsontwerp nopens de overeenkomst met Frankrijk tot wering van den nadruk is met 34 tegen 3 stemmen aangenomen.

— Het Haarlemmermeer heeft aan 's Rijks schatkist gekost de som van f 9.101.344 behalve de renten van de genegotieerde 8 millioen, bedragende ongeveer f 3 500.000, te zamen ruim 12½ millioen. De opbrengst der verkochte landerijen heeft bedragen f 7.308.200. Te verkoopen blijven tegen denzelfden prijs van f 476, voor f 688.600, voor de gronden, 32 bunders voor woningen in de dorpen, 79 000. Voor 42 bunders zandgrond bij den Cruquius, f 14.700. Voor verschillende opbrengsten, fonds van onderstand enz., f 1 061 344. Te zamen f 9.162.844. Zoodat de directe opbrengsten ongeveer 3½ millioen beneden de uitgaven zullen blijven. De indirecte voordeelen door eene aanwinst van 16,800 bunders vruchtbaar land verkregen, wegen voorzeker hiertegen ruimschoots op.

— De Prov. Staten van Gelderland benoemden in hunne vergadering van den 3 dezer te Arnhem uit hun midden eene commissie, ten einde Z. M. den Koning den dank aan te bieden voor de vele en treffende blijken van belangstelling in de rampen en onheilen, welke Gelderland door den jongsten watersnood hebben getroffen.

— De Nederl. vereeniging tot afschaffing van sterken drank hield 4 en 5 Julij hare jaarlijksche vergadering in het kerkgebouw der Doopsgezinde gemeente te Amsterdam, onder voorzitterschap van den heer Mr. *C. C. E. d'Engelbronner*, die met eene treffende rede deze vergadering opende. Hij sprak daarin o. a. over het voorbeeld van Schotland en Amerika, waar de afschaffing van de sterken drank de misdrijven vermindert, de gevangenissen en krankzinnigengestichten ontvolkt, zedelijkheid en godsvrucht bevordert, bloei en welvaart in de maatschappij en in het huisgezin, rijkdom en zegen alom heeft verspreid. Daarna sprak de heer *Harting* uit Utrecht tegen het denkbeeld, dat de vereeniging een genootschap is van drijvers, en tevens tegen het beweren, dat zij de genezing van dronkaards zich ten taak zou hebben gesteld. De sterke drank, zei spr., werkt *nooit* nuttig, maar altijd schadelijk; hij verslapt en verstompt het ligchaam. De heer *Hofstede de Groot* van Groningen wees er op, dat men meer oplettendheid bewijst aan de rampen van den watersnood dan aan de onheilen en jammeren, die het misbruik van sterken drank in zoo vele gemeenten dagelijks sticht, eene zedelijke ramp, die niet, als de watersnood, om de 10 jaren nagenoeg terugkeert, maar elk jaar met verwoedheid om zich grijpt. De heer *Vroom* van Zwolle sprak over het inzenden van verschillende verzoekschriften aan de Tweede Kamer over de afschaffing van sterken drank, en over den gunstigen indruk, welke die daar hebben veroorzaakt.

Uit de mededeelingen door het bestuur gedaan, bleek het, dat de zaak der afschaffing meer en meer veld wint, en langzamerhand ook ondersteuning bij de regering vond. Dit was o. a. blijkbaar in de omstandigheid, dat de minister vrijdom van zegel voor de aankondigingen der verschillende afdeelingen der vereeniging had verleend. Met algemeene toejuiching werd een voorstel van het hoofdbestuur aangenomen, strekkende tot het aanbieden van een dankadres aan den heer Rochussen, ter zake van het door hem in de Tweede Kamer gedane voorstel tot het houden eener enquête.

— Aan de *Arnh. Ct.* schrijft men: Den 5 Julij is bij het badhuis in den IJssel aangedreven en opgevischt eene flesch, bevattende een papiertje, met potloodschrift, vermeldende: „Wij zinken, kunnen niet verder, geen land krijgen. God zij onze zielen genadig. Schip Jonge Piet.
J. G. F. Kleinspaak."

— Met zekerheid meldt men aan de *Utr. Ct.*, dat het plan bestaat, om binnen kort de navolgende verandering in de kleeding der officieren van de infanterie daar te stellen: Klein tenue: wapenrok, bestaande uit eene korte jas met eene rei knoopen en open kraag, in plaats van epauletten, fouragères. Groot en gala tenue: rokken met geborduurde kragen en opslagen, en gouden koppels. Ook wordt er van gesproken, om de 5. of tirailleur kompagniën te vereenigen tot een tirailleur bataillon, bij elk regement één, waarover een luit. kolonel het kommando zal voeren; daarbij zouden de regementen grenadiers en jagers, ieder een afzonderlijk regement uitmaken.

— Bij gelegenheid der laatste reis van Z. M. naar Luxemburg heeft de koning een schrijven aan prins *Hendrik* als stedehouder van het groothertogdom gerigt, waarin de Luxemburgsche bevolking wordt dank gezegd voor hare ontvangst en zij geluk wordt gewenscht met den bloeijenden staat des groothertogdoms. De brief eindigt met deze zinsnede: Gij kent mijne bedoelingen: ik wil voor mijne Luxemburgsche onderdanen een vrijzinnig bewind, ik verlang eene loyale uitvoering der wetten, en een bestuur in 't belang van allen; maar ik verlang ook de toepassing der beginselen, die de onvervreembare regten van mij als souverein handhaven; het welzijn van het groothertogdom, en mijne pligten eischen, dat die regten worden geëerbiedigd.

— Aan den vice-adm. *J. Enslie*, voormalig minister van marine, is een pensioen verleend van *f* 4000 'sjaars.

— In het hoofdartikel van de *N.N.-Brab.* wordt de provincie van dien naam genoemd *de eerste provincie van het Rijk!*

— Te Terborg, gemeente Wisch, is door den kerkenraad der Hervormde gemeente besloten, dat er geene bedeeling meer zal gegeven worden aan personen of huisgezinnen, die sterken drank gebruiken.

— Naar men verzekert, zal het 4e regiment dragonders, te 's Hage in garnizoen, veranderd worden in dat van huzaren. Vroeger bestond dat regiment grootendeels uit dat wapen.

Zwolle, 2 Julij. In de gemeente Epe heeft voor eenige dagen een voorval plaats gehad, dat ten bewijze strekt, hoe onvoorzigtig het is spoedig vertrouwen te schenken aan iemand, die men niet kent. Twee personen, als zaadkoopers gekleed, kwamen aldaar Woensdag ll. aan. Een van deze, reeds spoedig vertrokken zijnde, heeft de andere zich nog gedurende eenigen tijd in het logement opgehouden, en uitgegeven voor eenen boekbinder, die te Zwolle met twee knechten werkte. Zeer vele boerenmenschen nu, heeft hij weten over te halen, hem hunne kerkboeken mede te geven, die alsdan te zullen herstellen en op nieuw in te binden. Sommigen, omtrent dezen geenszins eene kwade gedachte koesterende, gaven hem die, onder welke zich enkele bevinden, voorzien met zilveren krappen. Deze persoon heeft zich in den nacht van vrijdag ll. met de kerkboeken stil uit deze gemeente weten te verwijderen, en tot nog toe zijn alle aangewende pogingen om hem op het spoor te komen, vruchteloos. Het is te hopen, dat der justitie spoedig gelukken zal, den dader in hechtenis nemen.

5 Julij. Wij schijnen nog niet genoeg in beschaving zijn gevorderd, om het bijgeloof der duistere middeleeu voor goed verdwenen te zien. Gisteren middag nl. werd de goudsteeg alhier een geval van tooverij ontdekt! ziekte van een kind gaf de ouders aanleiding, om op verlichte denkbeeld te komen, dat het betooverd wa nu beproefde men de gewone middelen om de heks bezweren. Eene zuiver zwarte kip werd levend in k water gedompeld, en ziet! daar treedt de tooverkol kwam juist eene oude vrouw en die moest het nat zijn — eenige waar koopen het huis binnen. Het is tend voor ons gevoel, om over de meerdere dwaas welke begaan werden, verder uit te weiden, maar w blijden er ons hartelijk over, dat de vrouw, die kwaads vermoedde, geene mishandeling ondergaan
Prov. Ov.

Uithuizen, 29 Junij. Wat uit een klein lapje behandelden grond kan gemaakt worden, bleek dezer uit een plekje in den tuin van den logementhouder *D. ping* alhier, die uit een hoekje van een groote roede verkoopbare en 5 kop kleine aardappelen (zoogena kruipers) rooide, waarvoor hij een prijs bedong van *f* Het is duidelijk, dat nu op dienzelfden grond nog eene tweede vrucht, het zij boonen, 't zij kool, 't zij wortels of raapknollen en meer dergelijke kan groe zoodat de opbrengst van zulk een hoekje gronds waa aanzienlijk mag heeten. — Tamelijk goede grond, vooral eene beste behandeling zullen meer dergelijke res ten kunnen opleveren.

Nistelroode, (Noord-Braband), **2 Julij.** Men zal herinneren, dat in de zomer van verleden jaar drie p nen in het veld alhier door den bliksem werden getro welk voorval vroeger is vermeld geweest; twee derzel kwamen belangrijke brandwonden, terwijl de ander on delijk nevens hen dood ter aarde viel. Thans verhaalt dat de personen, die door den bliksem getroffen zijn verwonderlijke kracht bezitten, om hunne natuurgeno te genezen, die door jicht worden gekweld, de to naar hen is zeer groot, rijken en armen rijden of str len daarheen; zelfs de meest lijdende, die niet dan met hulp van krukken zich konde bewegen, werpt, na kortstondige behandeling, dezelve weg en keert met zegging naar zijn huisgezin terug.

Groningen, 9 Julij. Als eene opmerkelijke bij derheid wordt ons medegedeeld, dat te Eexta, geme Scheemda, op den 2 dezer met veel moeite eene koe ver is van een kalf, dat 40 Ned. ponden woog, en dat koe, blijkens aanteekening van den stierhouder *Her Bakker*, te Scheemda, den 27 Augustus 1854 bij den geweest is en dragtig is geworden en alzoo tot aan driehonderd en negenden dag dragende geweest is. *Pr. Gr.*

— Naar ons uit Emden wordt geschreven, is thans kens officiële bekendmaking de besmettelijke longziekte geheel Oost-Friesland verdwenen, hebbende zich in de ste drie maanden nergens in de genoemde provincie geval van ziekte voorgedaan. — Het spoorwegverkeer in Oost-Friesland met elken dag toe. Ook maken vele Groningerlanders van de gelegenheid gebruik, om den te bezoeken. Gaat men 's morgens bij Leer over Eems en dan op den eersten trein, zoo is men te 10 in Emden, waar men 4 uur kan vertoeven, om vervolg in 45 minuten weer te Leer te zijn; alles voor *f* 0.95 en terug. — In de stad Emden had dezer dagen het vol de kluchtige voorval plaats. Op het raadhuis zaten tot acht maanden gevangenisstraf veroordeelde landloo Een paar dagen geleden brengt de cipier hun het mid eten, en laat, terwijl hij de gevangenkamer binnentre argeloos zijn sleutelbos in de deur zitten. Onverwa wordt hij door de beide gevangenen aangetast, op den gr geworpen en zoo aan zich zelf overgelaten, terwijl belagers de kamer uitgingen, de deur zorgvuldig achter digtsloten en daarna heel bedaard het raadhuis en gens de stad verlieten. Ongeveer vier uur later meende bij het raadhuis wonenden bakker een ongewoon geruch hooren, als van iemand, die om hulp riep. Hij waarsch den in den kelder onder het raadhuis wonenden dien beide begeven zich daarop in het raadhuis, zien de sle in de deur van de gevangenkamer, doen de deur beh zaam open en vinden in plaats van de gevangenen den ci De ontloopenen waren Zondag nog niet weer teregt men vermoedde, dat zij koers zouden gezet he naar Hamburg of Bremen, om er dienst te nemen het Engelsche legioen. De een, *Eduard Meiners*, ou jaar en schoenmaker van beroep, behoorde te Emden t de ander *Eilert Geerds Kuiper*, oud 25 jaar, was een kersgezel uit Wolthusen. *Id.*

Hardenberg, 8 Julij. Sedert eenige weken zie hier van tijd tot tijd ontelbare menigten der zoogena wrattenbijters of bijenvreters aankomen, soms bij tro van meer dan honderdduizend te gelijk. Men heeft voo ren en ook thans weer opgemerkt, dat zij door kippen tig worden genuttigd, doch dat deze na iets van deze vr de bezoekers of van hunne excrementen te hebben gen terstond de eigenschap verliezen, de schaal van het vervaardigen en hetzelve enkel met een dun vlies o ven, en het ei als het ware verliezen. Hieraan schr wij, en velen met ons, de hier thans heerschende schaars der eijeren toe en niet aan eene ziekte onder de kipp het Hannoversche of het Munstersche (zooals van elders w gemeld) of aan het omkomen van 20.000 dezer dieren Betuwe. *Handl.*

— Het grasgewas is thans tot *f* 50-„ per dagwerk g gen en dus in eenige dagen ruim 40 pCt. in waarde verh In eene kleine reeks van jaren maakt dit een verschil 100 tot 400 pCt.

5 Julij. Naar men verneemt zal er eene nieuwe d op de Dedemsvaart worden opgerigt, en wel eene sc stoomboot van Zwolle op Ane, gemeente Gramsbergen v versa. Deze onderneming zou uitgaan van eenige heere Zwolle, en in verbinding gebragt worden met de stoom op Amsterdam aldaar.

Gorredijk, 6 Julij. Den 2 dezer heeft de kerke uit het bevorens gemaakte 3tal beroepen den heer *C. menga*, predikant te Akkerwoude en Murmerwoude, echter voor het beroep heeft bedankt. Z.W.Ew. is te lijkertijd te Ried en Boer beroepen en schijnt hieraan voorkeur te geven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Mlle *Rachel* is benoemd tot professeur in de decl tie aan het Conservatoire te Parijs.

— Volgens een Parijsch dagblad, vervoegde zich ee dagen geleden in de Voorstad St. Antoine een jong me van een goed uiterlijk, bij een schrijnwijker, en best aldaar een doodkist van ebbenhout, die, zooals hij buiten 's lands moest worden gezonden. „Gij moet ze zonder fout aanstaande Zondag vóór tien ure bezorg voegde hij er bij, „daar zij alsdan mede moet worden nomen, door iemand, die op dat uur vertrekt, en ik kist voor uwe rekening zou moeten laten houden, wan gij daaraan niet voldoet." Ter bestemder tijd werd de aan het opgegeven adres bezorgd. De jongeling bevond in den kring zijner famillie, die hem naar de reden

vonderlinge bestelling vroeg: „Hier hebt gij het voor die ...kist bestemd lijk," antwoordde hij, terwijl hij zich met een ponjaard doorstak.

— De hr. *Lesmer*, voormalig onderwijzer, in 1847 ter zake van moord en brandstichting tot levenslangen dwangarbeid veroordeeld, doch na zeven jaren op de galeijen te hebben doorgebragt, thans, ten gevolge der onvermoeide pogingen zijn vaders, voor onschuldig erkend, en door het hof van assises der Haute-Garonne ontheven van de op hem rustende beschuldiging en veroordeeling, is, op 's keizers last, door den minister van landbouw, koophandel en openbare werken benoemd tot regeringscommissaris bij de steenkolenmijn-kompagnie der Mayenne en Sarthe.

ENGELAND.

— De administratie der posterijen in Engeland heeft thans 21,574 personen in haren dienst. Het aantal postkantoren is 9973; gedurende het afgeloopen jaar werden er 515 nieuwe opgerigt, er werd voor de uitgifte gezorgd op 1242 nieuwe plaatsen, en Londen werd met 14 steden in dagelijksche verbinding gebragt. De postritten strekken zich dagelijks over 57,000 mijlen uit. Het getal brieven, die jaarlijks in Groot-Brittanie geschreven worden, is gemiddeld 15 per hoofd van de bevolking; in de Vereenigde Staten bedraagt dit slechts 4 stuks.

— De *Times* berigt de benoeming van generaal Simpson tot opperbevelhebber des Britschen legers in de Krim; van generaal Knollys, kommandant van het kamp bij Aldershott, tot chef van den generalen staf; en van kolonel Markham, verdienstelijk officier in Britsch-Indië, tot divisie-generaal.

DUITSCHLAND.

De heer Hannibal Fischer, minister van staat van den prins van Lippe-Detmold, had onlangs een adres gesteld van den ridderstand van het hertogdom Gotha tegen de voorgewende willekeurige afschaffing der konstitutie in dat hertogdom, en daarin zich de hevigste uitvallen tegen den regerenden hertog veroorloofd. Te dier zake werd geene klagt tegen hem ingediend, en hierdoor bemoedigd begaf de heer Fischer zich naar Koburg. Naauwelijks echter was hij aldaar aangekomen, of hij werd gearresteerd en een crimineel regtsgeding tegen hem aangevangen, als hebbende zich schuldig gemaakt aan de misdaad van gekwetste majesteit. De gewraakte uitdrukkingen in bedoeld adres waren zoo scherp, dat de duitsche bondsdag ze reeds had afgekeurd. Later echter is de minister van Lippe onder borgtogt van 800 thaler ontslagen; hij zal zich op de eerste indaging te Koburg moeten stellen.

BELGIE.

Door de afschaffing van den nadruk in Belgie heeft de klasse van letterzetters en drukkers buitengemeen geleden; en ze lijdt reeds veel, door gebrek aan arbeid.

— Op het dorp Dewerke had eergisteren de begrafenis plaats van eene moeder met hare drie kinderen, waarvan zij drie dagen te voren was bevallen; een ieder was bewogen met den diep verslagen man, die met tien kinderen overblijft.

ITALIE.

Te Belluna heeft een vreesselijk ongeluk plaats gehad. De cholera had reeds eenige slagtoffers in die stad gemaakt, toen eensklaps alle leerlingen op eene kostschool ziek werden. De geneesheeren schreven het aan een bederf in het water toe en gaven daarvoor de noodige middelen. Een vijftigtal der jongelieden bezweek echter. Bij de lijkopening bleek intusschen de oorzaak der ziekte. Een onkundige kok had dolle kervel in plaats van peterselie gebruikt.

RUSLAND-TURKIJE.

De *Times* zegt, dat diegene zijner correspondenten in de Krim, die verslag gegeven heeft van den strijd op den 18den Junij, aan eene ziekte is overleden. Het blad voegt er bij, dat men geweigerd heeft hem op te nemen in het hospitaal te Balaklava, dat georganiseerd is uit de opbrengst van de door de *Times* geopende inteekening.

— De *Daily News* meldt, dat gedurende den aanval op den *Mamelon Vert*, eene Engelsche dame, de echtgenoot van een officier, daarbij tegenwoordig was en evenveel moed als koelbloedigheid betoonde. Generaal *Pannefather*, hiervan getuige, nam de medaille van de uniform van een gedood Russisch officier en bevestigde deze aan de shawl der dame, zeggende, dat zij die wel verdiend had.

— Uit de Krim wordt gemeld, dat een tamboer van het 13de regiment Fransche infanterie, die tot de Russen was overgeloopen, weder in handen der geallieerden is gevallen. Die deserteur was er in geslaagd, om bij den aanval op het Mamelon-Vert groote verwarring in de Fransche gelederen te doen ontstaan, vermits hij plotseling den aftogt voor de Franschen ging slaan en onmiddelijk daarop den Russischen aanval sloeg.

— Particuliere brieven uit de Krim melden, dat de Westersche legers vele deserteurs tellen, vermoedelijk bij het Piemontesche contingent. Zij worden naar het binnenste van Rusland gezonden, waar men hen stukken land ter bearbeiding geeft.

ASSEN, 11 Julij.

Wij vernemen, dat monseigneur *J. Zwijsen*, aartsbisschop van Utrecht, den 20en alhier wordt verwacht, om het Heilige vormsel uit te deelen; ZHEWe. houdt zich thans in Friesland op, en heeft het voornemen den 14en zich naar Groningen te begeven. Den 4en dezer heeft ZHEWe. de plegtigheid van de uitdeeling van het vormsel te Steenwijkerwold verrigt.

— Door Z. M. is de heer *J. M. ter Laag*, ontvanger der directe belastingen te Makkinga, als zoodanig benoemd te Benschop c. a.

— Wij hebben het eerste nummer ontvangen van een *Zwolsch Nieuws- en Advertentieblad*, hetwelk wordt uitgegeven te Zwolle bij *W. F. Zweers* en *J. R. van der Vegt*. Wij ontmoetten daarin dadelijk een paar oude kennissen en o. a. een gedeelte van ons Overzigt, hetwelk daar paradeerde onder het opschrift: *laatste berigten uit de Krim*. Wij kunnen natuurlijk niet verhinderen, dat de Redactie ons Overzigt overneemt, maar wij zouden haar in overweging geven, of het niet eerlijk is, de bron te vermelden, waaruit zij heeft geput.

— Gelijk in het verslag der vergadering van de Staten dezer Provincie van 6 dezer, opgenomen in het vorig nummer dezer courant, is vermeld, hebben de Staten van Drenthe, ten aanzien van de adressen der binnenschippers omtrent den tol op het Zwolsche diep besloten, de uit hun midden voor deze zaak benoemde commissie uit te noodigen om nopens deze aangelegenheid een adres aan de Tweede Kamer te ontwerpen.

Bij de staten van Overijssel heeft deze zelfde aangelegenheid de volgende behandeling ondervonden:

Op grond der vroeger op de verzoeken der adr. genomene besluiten, voorts omdat de zaak der tolheffing herhaaldelijk en van verschillende zijden is onderzocht, omdat er bij K. B. van Oct. 1854 een nieuw tarief is ingesteld, en omdat de Staten van Drenthe op eene soortgelijke tusschenkomst eene afwijzende beschikking hebben ontvangen, strekt het rapport der ten dezen benoemde commissie tegen interventie in deze van zijde der Staten, en tot afwijzing der gedane verzoeken. — De heer *Kerkhoven* tracht in eene uitvoerige rede, met verwijzing naar hetgene laatstelijk door de adr. in eene brochure is ontwikkeld, en dienaangaande in Drenthe is geschied, de bezwaren te wederleggen, die tegen eene interventie van zijde der Staten ten faveure van de verzoeken der adr. in het midden gebragt zijn, en stelt voor, dat de vergadering de conclusien van het rapport niet aannemende, besluiten moge een adres in te dienen aan Z. M. den Koning, van dezen inhoud:

SIRE!

De Staten van Overijssel, die gedurende het tijdvak van weldra 7 jaren herhaaldelijk de bezwaren in overweging genomen hebben, welke van zoovele zijden gerezen zijn tegen de tolheffing op het Zwolsche diep van de binnenvaartuigen, gevoelen zich verpligt Uwe Majesteit te naderen met het eerbiedig verzoek, dat het laatstelijk bij K. B. van 30 Oct. 1854 vastgesteld tarief van tonnegelden enz. aan eene herziening moge worden onderworpen, opdat het beginsel van de tolheffing naar den diepgang der vaartuigen daarop in toepassing gebragt worde. De Staten van Overijssel houden zich overtuigd, dat wanneer dit beginsel hetwelk door de van regeringswege benoemde commissie van waterbouwkundigen, de HH. *Ferrand, van Gendt en Staring* in 1851 reeds werd aanbevolen, mogt worden aangenomen, het tarief van tolheffing meer teruggebragt zal worden tot het bij K. B. van 26 Junij 1844, waarbij de concessie aan de Maatschappij tot verbetering van het Zw. D. verleend werd, beoogde en genoemde uitdiepingsgeld, en dat met zoodanige wijziging de meeste genoemde bezwaren geheel kunnen worden weggeruimd." — De Voorzitter herinnert, dat dit een nieuw voorstel zoude zijn en geen amendement, weshalve het rapport het eerst behoort in stemming te komen. — Dit gevoelen wordt door de H.H. *Kerkhoven* en *Bijsterbos* bestreden, maar door de H.H. *G. A. IJssel de Schepper*, *Dumbar* en *Hertzveld* bevestigd. — De heer *Zeehuizen* bestrijdt in het breede het door den heer *Kerkhoven* aangevoerde, zoomede onderscheidene der stellingen waarvan de adr. uitgaan in de door hen verspreide brochure. Spr. geeft de redenen op, die hem, bij den tegenwoordigen toestand van het Zwolsche Diep, overtuigen van de ongegrondheid en ook van het onredelijke der ingebragte klagten. — De conclusien van het rapport daarop in stemming gebragt zijnde, worden met 23 tegen 18 stemmen verworpen. — De Voorzitter stelt nu voor, om het voorstel van den heer *Kerkhoven* naar de afdeelingen te verzenden. — De voorsteller is daartegen en wenscht eene onmiddelijke behandeling van hetzelve. — Hierover bestaat eene woordenwisseling, waaraan wordt deelgenomen door de H.H. *van Hemert*, *Heerkens*, *Kalff* en *Dumbar*. De vraag of het voorstel naar de afd. zal worden verzonden, wordt in stemming gebragt en met 22 tegen 19 stemmen ontkennend beantwoord. — De Voorzitter stelt alsnu voor, om het voorstel van den heer *Kerkhoven* vooraf ter visie te leggen en te behandelen op Maandag e.k. — Laatstgenoemde ook daartegen zich verklarende, wordt ook de vraag of het voorstel ter visie zal worden gelegd en behandeld op Maandag e.k., in stemming gebragt. — Met 32 tegen 9 stemmen wordt tot het ter visie leggen besloten

* **Roswinkel, 6 Julij.** Heden morgen had alhier een droevig ongeluk plaats. Terwijl nl. de timmerlieden bij den heer *K. Boelken* druk bezig waren met het maken van 't beschoten dak, had men boven over de zoogenaamde hanebalken planken gelegd, om hierop te kunnen staan, en 't werk, dat zij verrigten moesten te voltooijen. Naauwelijks had men in den vroegen morgen deze planken betreden, of eene derzelve brak, en twee der knechten met name *H. van der Baan* en *A. Lubberts* vielen naar beneden. Laatstgenoemde hield zich aan eene lat vast, en kwam zoodoende met den schrik vrij. Maar eerstgenoemde, stelt dezelfde pogingen in 't werk, doch, helaas! vruchteloos. De lat brak, en hij viel; terwijl hij onder het vallen nog met het hoofd op een der balken raakte. Dadelijk werd er geneeskundige hulp ingeroepen. De lijder bevindt zich in een bedenkelijken toestand, doch niet hopeloos. Wij kunnen bij deze gelegenheid niet nalaten de timmerlieden indachtig te maken aan het oude doch ware spreekwoord: Voorzigtigheid is de moeder der wijsheid.

***Meppel 9 Julij**. De zenuwzinkingskoortsen blijven hier bij voortduring heerschen en eischen nu en dan eenige offers; zij bepalen zich echter niet zoo uitsluitend meer bij Israëlitische huisgezinnen; maar zij geraken meer verspreid en beginnen zich ook in andere huisgezinnen te vertoonen. Ook zijn onder de kinderen, nu de sedert lang in meerdere of mindere mate hier geheerscht hebbende kinkhoest en griep zijn geweken, de mazelen ontstaan, waaraan reeds eenige kinderen, doch in geenen ergen graad, lijdende zijn.

* Een omstreeks 10 jarig zoontje van *A. H.* alhier heden namiddag met eenige zijner speelmakkertjes bezig zijnde van een hek te springen, had het ongeluk zijn eene been te breken; dit is nu, naar wij vernemen, reeds de 13 maal, dat dit knaapje zijn been heeft gebroken; zekerlijk eene bijzonderheid, die wel eenig in zijne soort mag genoemd worden.

* **Zweelo 7 Julij.** Hoe gevaarlijk het is om aan kinderen paarden toe te vertrouwen, die men niet genoegzaam kent, kan het volgende, tot waarschuwing, strekken. *H. M.* landbouwer alhier, had voor eenige dagen een paard aangekocht; gisteren wilde hij het op den boerakker laten grazen, doch veronderstellende, dat het paard alhier nog vreemd was, liet hij het door zijn zoontje aan den halster leiden; het paard bemerkende, dat het zich niet in des meesters handen bevond, rukt zich los, draait zich eensklaps om, en slaat het kind in het aangezigt; gelukkig dat het kind zulks bemerkte, en zoo spoedig mogelijk achter uit ging, anders had het ongetwijfeld een doodelijken slag bekomen: thans is het met eenige tanden uit den mond, en een geducht teeken in het aangezigt vrijgekomen.

Dedemsvaart, 7 Julij. De timmerman *van der Velde* alhier, deze week werkzaam bij het inheijen van palen aan een der sluizen, had het ongeluk, terwijl hij eenig werk onder het blok verrigtte, dat hetzelve onverwacht los raakte, en hem deerlijk aan het hoofd verwondde, zoodat hij geheel bewusteloos nederviel. Zoo spoedig mogelijk werd hem geneeskundige hulp verleend, en schoon thans nog niet buiten gevaar, koestert men evenwel hoop op zijn herstel.

* **Veenhuizen, 9 Julij.** Heden nacht keerde de geneesheer *Prakken* omstreeks 12 uur naar huis terug; in zijn tuin gekomen, vond hij daar een kolonialen veldwachter op den grond liggen, die den vorigen dag met eenige collegas naar Haulerwijk geweest was en daar met zijne ambtgenoten beschonken was geraakt. De heer *Prakken* had medelijden met den man en wilde hem eene betere en voor zijn toestand meer passende rustplaats bezorgen; hij riep daartoe de hulp in van een nachtwacht; met veel moeite kreeg men den beschonkene op de beenen, maar toen hij deze beenen wilde gebruiken, om zijne helpers te volgen, weigerden dezelve hem hunnen dienst; hij geraakte aan het slingeren, van slingeren aan tuimelen en al tuimelende kwam hij eindelijk in eene moddersloot. De heer *Prakken* en zijn helper zagen evenwel niet af van hun voornemen, om den man eene warmere en minder vochtige slaapplaats te bezorgen; zij wisten echter, dat hij, wanneer hij in beschonken toestand verkeerde, zeer onhandelbaar was, en besloten daarom nog een derde persoon te halen, ten einde des noods den beschonkene te dragen. Zoo gezegd, zoo gedaan. Deze derde was spoedig gevonden, en zij keerden met spoed terug, om hun werk der barmhartigheid te volbrengen. Maar, wie schetst hunne verbazing, toen zij, bij hunne terugkomst, den man, dien zij wilden helpen, niet konden terugvinden. Na eenig zoeken echter hoorden zij in de woning van den heer *Prakken* eenig gerucht; zij begaven zich derwaarts, en, ja wel, zij vonden daar het glas opgeschoven en onzen man, in paradijs costuum, doch nog met de bewijzen aan zich, dat hij in de moddersloot gelegen had, op het bed van den heer *Prakken*! Men kan zich begrijpen, welk eene aangename verrassing zulks voor dien heer was.

* **Baijum,** (*Friesland*) **7 Julij.** Ten bewijze, dat men hier het onderwijs op prijs stelt, kan dienen dat alhier sollicitanten zijn opgeroepen voor de vacante school, op welke slechts tien à veertien leerlingen zijn, en aan welke betrekking het genot eener vrije woning en p. m. 300 gulden inkomen is verbonden. Waarlijk, zulk een belooning stelt vele onderwijzers-betrekkingen in Drenthe in de schaduw, alwaar nog scholen zijn met 50, 60 tot 70 leerlingen, waarvan de onderwijzers, behalve hun karig inkomen, de kost bij den boer moeten „ophalen."

INGEZONDEN STUKKEN.

Roode, ook wel Spaansche, of Brabandsche klaver.

Gewis, onder de voedergewassen, neemt deze klaversoort, zoo hier, als elders, eene eerste plaats in; doch niet alleen als groen- of stalvoeder, maar ook als groene *bemesting*, of tot hooi gewonnen, is het een uitmuntend gewas, en verdient de roode klaver ook als zoodanig eene eerste plaats te vervullen. Dáárom hebben wij gemeend het een en ander, omtrent dit, voor den landbouwer en veehouder zoo nuttig en voordeelig gewas mede te deelen.

De gewone roode- Spaansche- of Brabandsche klaver tiert het best op eenen zuiveren, zwaren, diep losgemaakten en goed gemesten leemgrond, (op zware kleigrond levert ze niet minder gunstige resultaten) en wordt meestijds onder eene graansoort, hetzij des najaars, hetzij des voorjaars, uitgezaaid. Sommigen zaaijen dezelve onder de rogge, haver, zelfs onder de boekweit en onder het koolzaad; doch de ondervinding heeft dikwijls doen zien, dat het te verkiezen is, de roode klaver in deze streken, als gewis ook op alle veen- en zandstreken, onder de gerst uit te zaaijen, zal dezelve goed gelukken. In Braband nogtans, volgens SCHWERZ, zaait men de roode klaver gewoonlijk onder het vlas, waarbij men zich aldaar, naar dien schrijver, het beste bevindt.

Veeltijds evenwel, komt de klaver, zonder eenige daarbij uitgezaaide grassoort, voor; doch in de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen, waar de roode klaver veel geteeld wordt, en waar dezelve gunstige resultaten oplevert, komt ze, in den regel, niet anders, dan met Engelsch raaigras vermengd, voor . . . . . en gewis, zulks verdient op plaatsen, waar men het klaverzaad steeds zonder eenig graszaad vermengd, uitzaaid, ten volle navolging.

Immers, gewoonlijk reeds met het derde jaar, verdwijnt dikwijls de Brabandsche klaver geheel, en zonder graszaad uitgezaaid, verkrijgt men in derzelver plaats allerhande wilde en veeltijds weinig voedende grasplanten. Zaait men nu terstond onder en met het klaverzaaid, Engelsch raaigraszaad (dat eene naar onze zienswijze, voedende grasplant levert) uit, dan is men, volgens onze ondervinding, zeker, een het vee en vooral den paarden geliefkoosd en den veehouder winstgevend gras te verkrijgen. Ook de klaver, tot groen voeder bestemd, heeft grootere waarde, wanneer deze met genoemd gras vermengd is, zoowel voor het vee, als voor den veehouder. De klaver alléén is zeer saprijk en dit kan ligtelijk van schadelijken invloed op de gezondheid van het vee wezen: — door eene vermenging met Engelsch raaigras, wordt deze kwade eigenschap de klaver ontnomen, zonder dat dezelve van hare voedende kracht verliest: integendeel, ons erachtens, wordt ze daardoor voor het vee, zooals wij reeds aanmerkten, een krachtiger en gezonder voedsel.

Merken wij evenwel bij het bovenstaande op, dat de heer UILKENS, ergens zegt, dat het Engelsche raaigras eene harde en weinig voedende grassoort voor rundvee en schapen is.

De klaver, groen gevoederd wordende, behoort niet te oud te wezen, doordien ze alsdan te hard is en door het vee minder graag genuttigd wordt.

Tot hooi gewonnen, zeiden wij reeds, is het, en vooral (volgens ondervinding) met genoemd gras vermengd, een uitmuntend wintervoeder, zoo voor paarden als voor beesten. Wij zouden haast zeggen durven dat het, goed gewonnen, het kleihooi evenaart: krachtiger, althans even krachtig is het, als het hooi in deze streken en die van Drenthe, waarbij lijnkoeken en koekwater gevoegd wordt.

Sommigen zullen op dit laatste welligt veel hebben af te dingen, doch men neme de koeijen der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen in oogenschouw, welke beesten gewoonlijk des winters met roode klaver en Engelsch raaigrashooi, met toevoeging van eenig stroo, gevoed, terwijl zij met schier putwater gedrenkt en overigens met zorg gereinigd worden, en men zal onzen goeden dunk over de roode klaver en het Engelsch raaigras, althans niet aan *vooringenomenheid* toeschrijven.

Niet alleen, dat die beesten, over het geheel genomen, er beter uitzien, dan die der omliggende veehouders, (er is echter geen regel zonder uitzondering), wier vee, in den regel, des winters met hooi, stroo, (somtijds havergarven) en lijnkoeken gevoederd en met koekwater gedrenkt wordt, maar ook de melkopbrengst laat in de koloniën niet te wenschen over.

Ook als groene bemesting, kan de roode- of Brabandsche klaver met goed succes gebezigd worden. Volgens een gehouden gesprek met een voornaam en kundig kleiboer uit deze Provincie, zoude de roode klaver, bij droog weder ondergeploegd, eene krachtige bemesting wezen, die den grond eene voor den plantengroei heilzame losheid geeft, en dáárom zelfs boven andere meststoffen, de voorkeur verdient.

De heer J. A. UILKENS, zegt in zijn Handboek van Vaderlandsche Landhuishoudkunde, dat het koolzaad en de tarwe zeer goed op ondergeploegde klaver gelukken, en dat men uitmuntende haver kan verbouwen op land, waarop twee jaren te voren klaver gestaan heeft.

Niebert. E. DRIJBER.

ADVERTENTIEN.

GETROUWD:

JAN ELTJES UNIKEN,
en
SWANETTA GERHARDINA DIDDENS.

OUDE SCHANS den 5 Julij 1855.
Gem. Bellingwolde.

Heden nacht, half drie uur, overleed na een langzaam verval van krachten, mijne hartelijk geliefde echtgenoote, HILLINA HILBRANTS, in den ouderdom van 68 jaren en bijna 6 maanden, na eene genoegelijke echtvereeniging van ruim 39 jaren.

Zij was mij een liefdevolle gade en onze kinderen, behuwd- en klein-kinderen eene zorgdragende moeder. De hoop op hereeniging in zaliger gewesten lenige onze smart.

VRIES, 6 Julij 1855.

J. JANSEN.

De DIRECTEUR van het Postkantoor te Assen, heeft de eer ter kennis van van het publiek te brengen, dat van af Maandag den 9 dezer de tweede brievenbus aan het stadshuis zal worden opengesteld, en de ligtingen daarvan dagelijks zijn bepaald:

's morgens te half twaalf uur, voor de Hollandsche post; 's avonds of achtermiddags te twee uur voor de post naar Groningen en de Drentsche post; 's avonds te 9½ uur voor de diligence-post, terwijl de ligtingen der brievenbus aan het kantoor geene veranderingen hebben ondergaan.

Assen, 6 Julij 1855.

De Directeur voornoemd,
H. S. GRATAMA.

GYMNASIUM TE ASSEN.

Het gewoon **JAARLIJKSCH EXAMEN** zal plaats hebben op **DONDERDAG** en **VRIJDAG** den **12** en **13 JULIJ** aanstaande.

Dr. M. J. NOORDEWIER.

HARDDRAVERIJ TE NOORDWOLDE.

Met toestemming van het WelEdel Achtbaar bestuur van Weststellingwerf, gedenken de kasteleins J. KIERS en M. EITZ, alsmede de vereeniging EENDRAGT eene **HARDDRAVERIJ** te houden te Noordwolde, van boerenpaarden uit de Gemeenten Oost- en Weststellingwerf, en wel op *DONDERDAG* **den 19**den van dezen maand (en niet, gelijk in het vorig nummer vermeld is op den 12den.)

De aangifte der paarden voor 2 uur nademiddags. Prijs en Premie later te bepalen.

OPENBARE VERKOOP
VAN
HET LANDGOED HEEMSE
EN AANHOORIGHEDEN.

De Notaris W. F. VAN DER MUELEN te Hardenberg zal op den HUIZE HEEMSE te Heemse, Ambt Hardenberg,

***OP DINGSDAG DEN 17 JULIJ 1855*,**
en volgende dagen, telkens te beginnen des voormiddags om 10 uren,

Finaal Verkoopen:

1. Een AANZIENLIJK van ALLE GEMAKKEN voorzien HEERENHUIS, het *HUIS HEEMSE* genaamd, met **TUIN, KOETSHUIZEN, STALLINGEN, TUINMANSWONING, 4 KATERSTEDEN en LANDERIJEN**, te zamen ongeveer groot 66 bunders; staande met de verhoogingen op . . . . *f* 28.760.00.

2. Een **BOERENERVE**, het *LUGGERS* genaamd, groot ongeveer 20 bunders, staande op . . . . *f* 10.493.00.

3. Een **BOERENERVE**, het *SCHREURS* genaamd, groot ongeveer 18 bunders, staande op . . . . *f* 11.863.00.

4. Een **BOERENERVE**, het *GEERTS* genaamd, groot ongeveer 22 bunders, staande op . . . . *f* 9.825,00.

5. Eenige **LANDERIJEN**, in den *HEEMSER ESCH*, groot ongeveer 20 bunders op *f* 3.386.00.

6. 4½ **WAARS-AANDEELEN** in de *MARKTE* van *HEEMSE* en *COLLENDOORN*; staande op . . . . *f* 7007.00.

Alles staande en gelegen onder Heemse, gemeente Ambt Hardenberg.

7. Onderscheidene **BANKEN** in de kerken te Heemse en stad Hardenberg; staande op . . . . *f* 1477.00.

8. Het **TIENDREGT**, de *OOSTENDORPS-TIEND* genaamd; staande op . . *f* 435.00.

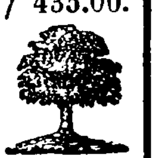

Het opgaand **HOUTGEWAS** op voorschreven *LANDGOED* aanwezig staat op *f* 10.811.00 en kan tegen dien prijs door de koopers van den grond worden benaderd, mits extra betalende 3% voor de koopers der boomen.

Informatien zijn te bekomen ten kantore van de Notarissen VAN DER MUELEN voormeld, ROIJER te Zwolle en SWAM te Gramsbergen. Brieven franco.

PROVINCIE DRENTHE.
AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 20 Julij 1855 des namiddags ten vijf ure zal in het Logement van Mejuffrouw de Wed. BRAAMS te *GIETEN*, **bij enkele inschrijving** worden

Aanbesteed:

Het bouwen eener NIEUWE PASTORIJ en SCHUUR te Gieten, met bijlevering van alle daarvoor benoodigde MATERIALEN, behalve de METSELSTEENEN.

Het BESTEK en de VOORWAARDEN van *AANBESTEDING* liggen van af den 12 dezer ter lezing in voornoemd Logement; te Assen bij H. SOMER, A. HOFSTE, J. OOSTERGETEL en R. KUIPERS; te Zuidlaren bij ZONDAG; te Coevorden bij van TAREL; te Gasselternijeveen bij de Wed. BAKKER; te Meppel in de WEEM; te Smilde bij JOHs. WIND; te Groningen bij H. UITHOF in het wapen de zeven Provincien; te Veendam bij DUINTJER; te Wildervank bij RIJKENS; te Hoogezand bij NIEBOER; te Stadskanaal bij H. SAP; te Winschoten bij DIJKSTERHUIS en te Zwolle bij SCHEÜER.

De aanwijzing in loco zal plaats hebben op den dag der besteding des voormiddags van 9—12 uur; terwijl vooraf inlichtingen te bekomen zijn bij de KERKVOOGDEN der Herv. Gemeente te Gieten en bij den Rijks Opzigter van den Waterstaat J. WIND te Assen.

HERBESTEDING.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe brengt ter kennis van de gegadigden, dat er op

***DINGSDAG DEN 17 DEZER*,**
des middags ten 12 ure,

aan het *LOCAAL* van het Provinciaal Bestuur te Assen zal worden overgegaan tot de

Herbesteding

van de **WERKEN**, behoorende tot de zoogenaamde **STEENENBRUG**, liggende over het *MALLEGAT* te Meppel, zullende het BESTEK en de VOORWAARDEN op de gewone plaatsen ter inzage der belanghebbenden worden voorgelegd.

Assen, 7 Julij 1855.

De Commissaris voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 1—8 Julij. *Ondertr.* J. Warrink met J. Prins, J. Troost met K. Robaard. — *Geh.* A. van der Haar met J. Exsteen; J. Koopman met M. de Jonge. — *Bev.* J. Dekker geb. van Nuil, d., C. Annen geboren Post, d.; G. Jonker geb. Hup, z.; L. Beujamins geb. Scheper, z.; H. Eijkelboom geb. Posthumus, z.; R. Boertien geb. ten Caat, z.; — *Overl.* G. Zilverberg, ruim 9 jaren; voorts een levenloos kind van A. J. ter Loo en A. R. Olde.

COEVORDEN, 1—8 Julij. *Bev.* R. Vos geb. Frank van z.; G. M. van Holthoon geboren van der Wolde van z.; G. Esschendal geb. Kieft van d. — *Overl.* Geertruida Johanna Petronella Spiets, echtgenoote van H. Nakken, oud 45 jaar.

SMILDE, 1—8 Julij. H. A. Boers geb. Drijver, van z.; A. Jonkers geb. Tijs, van z.; H. Slot geb. van Zuiden, van z.

MEPPEL, 29 Junij—6 Julij. *Geh.* J Massier met E. Hage. — *Ondertr.* D. Otten met P. ter Heide. — *Bev.* M. van Ooijen geb. Eeuwig, z.; M. Bakker geb. Akkerman, z. — *Overl.* J. Blok, oud 63 jaren, echtgenoote van M. Schurink.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 10 *Julij*.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* —.—	Boekweit, zand	64	N.pd. *f*
„ N. Oml.	70	„	„ 13.50	„ „	66	„
dito.	72	„	„ 14.30	„ veen	64	„
„ „ Old.	70	„	„ 13.30	„ „	66	„
„ „ „	72	„	„ 14.00	Paardeboonen. . *f*	8.25	
Rogge, N. Inl.	64	„	„ 9.20	Groene Erwten. „	—.—	
„ „ „	66	„	„ 9.60	Graauwe „ „	0.00	
„ „ „	68	„	„ 10.00	Koolzaad . . . *f*	00.00	
Haver, N. dikke	40	„	„ 4.45	Gort, grove . „	10.25	
„ „	42	„	„ 4.65	Gort, parel , „	14.00	
„ Voer	36	„	„ 4.00	Olie, raap per vat	53.50	
„ „	40	„	„ 4.40	Raapkoeken		
„ Zwarte	36	„	„ 3.85	Lijnkoeken	—.—	
„ „	40	„	„ 4.25	Boter ¼ ton. . . .	—.—	
Garst, N. wint.	54	„	„ 5.60	Boter ⅛ „		
„ „ „	56	„	„ 6.00			
„ „ zomer	56	„	„ 0.—			
„ „ knob.	60	„	„ 6.20			

Tarwe vooral in de beste soorten wel afgaande. — bij gerijven als genoteerd verkocht, doch bij eenige alzoo niet te plaatsen. — Boekweit iets lager verkocht. Gerst mede niet dan iets lager te verkoopen. — Haver gevraagd en hooger verkocht. — Boonen als voren. — met weinig handel.

STEENWIJK, 9 Julij. Rogge *f* 9,90 a *f* 10,50. — weit *f* 0,00 a *f* „—. — Boter per ⅛ ton *f* 19.00 a *f* —,—

ZWOLLE, 6 Julij. Tarwe *f* 15,75 a *f* 14,00. — *f* 11,10 a *f* 9,60. — Boekweit *f* 8,90 a *f* 8,00. — Aard- *f* 4,00 a *f* 3,00. — Boter per ⅛ ton *f* 19,25 a *f* 18,75; *f* 0,90 a *f* 0,80.

OLDEMARKT, 7 Julij. Boter ¼ v. *f* 40.00 a 00.00.

HEERENVEEN, 7 Julij. Rogge *f* 10.65. Boter p. ¼ v. *f*

NOORDWOLDE, 5 Julij. Rogge *f* 10,00 a *f* 10,25. — Bo- N. ℔ *f* 0.80 a *f* 0.88.

AMSTERDAM, 7 Julij. GRANEN over het geheel alleen bij kleinigheden aan benoodigden verkocht; bij partij dan lager te verkoopen. — TARWE. 128 ℔ bonte Po- *f* 500; 127 ℔ dito *f* 485, 490, 495; 134 ℔ Geldersche *f* 48- ROGGE. 119, 121 ℔ Pruissische *f* 318, 326; 122 ℔ dito *f* 122 ℔ Zweedsche *f* 310; 117 ℔ nieuwe Inlandsche *f* 29- veiling wegens zeeschade verkocht: 112, 113, 114 ℔ *f* 270, 274; 112, 113 ℔ dito *f* 270; 116 ℔ dito *f* 289. — GA- als voren; 115 ℔ Zweedsche *f* 288. In veiling is wegens schade 105, 108 ℔ Deensche tot *f* 173, 177 afgedaan. — VER zonder handel. — BOEKWEIT lager afgegeven; 118 ℔ Holsteinsche aan de Zaan *f* 253, 263. — KOOLZAAD hooger, puik Oostvriesch £ 95; op 9 v. Olie in Sept. Oct. £ 90½. — LIJNZAAD prijshoudend; 104/5 Koningsber- ger *f* 390; 106/7 ℔ Archangel *f* 420; 111 ℔ Calcutta *f* 46- RAAPOLIE weder iets hooger betaald; op 6w. *f* 55¾, *f* 54½; 1o. Sept. *f* 53, ¼; Oct. *f* 53; Nov. en Dec. *f* *f* 53. — LIJNOLIE zeer willig; op 6w. *f* 43¼; Vlieg. *f* 42½; 1o. Sept. *f* 42¾, 43¼, 43, Oct. *f* 43¼, 44, Nov. *f* 43½, 44; Dec. *f* 44, ¼. — HENNEPOLIE op *f* 45¾; Vliegend *f* 44½. · · RAAPKOEKEN per 1040 *f* 90 a 94. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 13 a MOUTWIJN *f* 17¾, waarvoor enkele posten zijn gekocht JENEVER 100 % Amst. proef *f* 21¾ a 22¼ per vat co-

GRAANPRIJZEN en BROODZETTINGEN.

De gemiddelde prijzen der rogge en boekweit op de nage- weekmarkten gedurende de tweede helft der maand Junij 1- ben bedragen per mud: *Assen*, rogge *f* 9.,55 boekweit *Coevorden*, rogge *f* 9.25, boekweit *f* 8.50. *Hoogeveen*, *f* 9.61, boekweit *f* 8.75. *Meppel*, rogge *f* 9.87⁵. boek- *f* 8.70. De zetting van het roggebrood is laatstelijk bepaald *Hoogeveen*, de 6 Nederl. ponden 69 cent.

ASSEN den 7 Julij 1855.

VEEMARKTEN.

GRONINGEN, 10 Julij. De aanvoer van rundvee was groot. De prijzen van vroegmelkte koeijen intusschen iets ger en het meest door Oostfriesche en Friesche kooplieden zocht. Vaalmelkte koeijen waren tot vorige prijzen van 15 cents de 5 ons. Melkkoeijen prijshoudend.

LONDEN, 6 Julij. De aanvoer van vee was niet meer matig en de vraag nog al levendig zijnde, werden iets hoo- prijzen bedongen.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 9 *Julij*. 1855.

			GEBLEVEN.				GEBL.
Nederl. W. S.	2½	pct.	63⅛	*Polen*, Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	74 15/16	*Spanje*. Oblig.	1	„	
„ „	4	„	93 5/16	Obligatiën	3	„	
Amort. Synd.	3½	„	90	Binnenl.	3	„	
Handelm.	4½	„	125½	Amortisable			
O. I. Leening	4	„	92⅞	Bewijz. Coup.			
Aand. Holl. Spoorw			90	*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	103¾	„ Metal.	5	„	
Dito 1828/29	5	„	102⅛	„ „ N.	5	„	
Cert. 1831/33	5	„	84	„ „	2½	„	
Dito 1840	4	„	78⅞	*Belgie*, Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	78¼	Rothschild	2½	„	
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	
Cert. van dito	6	„	61	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

DE VERTELLER ENZ.

Ieder weet, hoe het ultra-Roomsche dagblad *l'Univers*, hetwelk te Parijs verschijnt, de inquisitie van vroegere dagen terugwenscht, om de ketters te vuur en te zwaarde uit te roeijen en hoe een deel der R.-Catholijke geestelijkheid dien wensch deelt; wij oordeelen het daarom niet ongepast mede te deelen, welke pijnigingen in de Godzalige tijden der hooglofflelijke inquisitie werden aangewend, om de ketters tot bekentenis van hunne misdaad te brengen en met welke straffen deze daarna gestraft werden:

Pijnigingen in den inquisitie-tijd.

1. *met roeden*; 2. *met koorden*; 3. *met water*; 4. *met azijn*; 5. *met olie*; 6. *met urine*; meest allen waren verzwaringen van de pijniging met koorden. Den patient, op eene tafel gebonden, werd dit vocht ingegoten. 7. *kokend kalkwater*, dat in de neusgaten werd gespoten. 8. *honger of dorst*; 9. *onverdraagbare koude*; 10. *gezouten eten en ontbering van drank*; 11. *Door het prangen en wringen der vingers*, met stokjes tusschen de vingers, die men omdraaide. 12. *door 't afstroopen van de huid.* Een teerling (wig?) werd tusschen vel en vleesch gedrongen. 13. *Door ratten, muizen, wespen enz.* Onder eene glazen stolp werden zij op den buik van den patient gelegd. 14. *Door de geit.* De voeten werden met zout water gewasschen. De geit, die gretig naar zout is, liet men aan de voetzolen likken. 15. *Met gewigten.* De patient in eene *liggende* houding, hing aan een wip en had gewigten aan handen of voeten; of wel *hing* op dezelfde wijze aan eene koord. 16. *Door braden en roosteren.* Nadat het ligcheam met urine begoten was, bragt men eene brandende kaars onder de oksels, *of* de voetzolen werden boven gloeijende kolen gehouden; *of* de patient kreeg nieuwe gesmeerde schoenen aan, die hij tegen een gloeijend vuur moest houden enz.

De straffen waren:

1. *Verzieding in de olieketel.* 2. *Onthoofding.* 3. *Levend begraven.* Meesttijds alleen toegepast op vrouwen wegens ketterij. De patiente werd in eene kuil gelegd, met aarde overdekt, de beul sprong op haar en stampte op de buik, tot zij dood was. 4. *Levend roosteren en verbranden. Of* de patient aan eene wip hangende, werd op en neergelaten in gloeijende vlammen, *of* met een keten gebonden aan een' staak, die door vuur omringd was; *of* een ijverig dienaar stak een bos rijshout aan en roosterde daarmede alle de deelen van het ligchaam des patients. 5. *Verdrinken.* In een toegebonden zak, of met de knie aan 't hoofd gebonden, werd de patient op het schavot in eene ton met water gedompeld. 6. *De galg.* 7. *Verscheuring door wilde dieren.* 8. *Doorsteken van de tong* met een gloeijend ijzer, meestal toegepast op Godslasteraars, zooals b.v. den schilder, die de H. Magdalena in stede van mager en uitgeteerd, als eene stevige vrouw voorstelde. 9. *Uittrekking van de tong.* 10. *Uitsteking der oogen.*

Verder nog eenige kleinigheden: *het nijpen met gloeijende tangen; het brandmerken op de kaken; het afsnijden van neus en ooren; het afkappen van hand en vingers; het radbraken; het vierendeelen.*

De scherpregter van Brugge had in 1699 een tractement van twee en zeventig pond vlaamsch, doch bovendien elke *pijniging* 10 stuivers, *voor levend verbranden of* [...] *gen* 30 st., *voor onthoofden* 30 st., *voor levend begra-* st., *voor 't levend koken in olie* 30 st., *voor ontleding* *voor rad, strop of galg* 30 st., *voor verscheuring met* *den* 10 st., *voor nijpingen, afkapping van hand of* *doorsteking van tong, uittrekking van tong, brandmer-* *geesseling enz.* 10 st.

ALLERLEI.

Toen de admiraal Dundas aan boord van het stoom- *Fury* op zijnen terugtogt naar Engeland de bogt van Ka- bij Sebastopol verliet en bij den Agamemnon het vlag- van zijn' opvolger, in het kommando sir Edmund voorbij stoomde, liet de eerste de woorden: „Ik we- een goed succes" overseinen, waarop de laatste antw- wilde; „U wachte het geluk!" Ongelukkig hebben de den geluk en galg, die in het dagelijksche leven zoo schillend zijn, in de signaaltaal eene groote overeen- en zoo verwisselde de met het signaal belaste officier haast het laatste teeken met het eerste, zoodat er ge- werd: „U wachte de galg!" De vergissing werd waar spoedig gemerkt en hersteld, maar was toch van de *Fury* opgemerkt geworden en leverde stof tot algemeen gelach.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.